

مناجات - هو الغافر الحكيم - يا أمّتی والمزیّنة بطراز حیّ طوبی

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی



مناجاة - من آثار حضرت بهاء الله - بشارة النور، ۱۴۴ بدیع، الصفحة ۴۳

هو الغافر الحكيم

یا امّتی و المزیّنة بطراز حیّ طوبی لک و لامة ادركت ايامی و اقبلت الی افقی و اجابت اذ ارتفعت ندائی و فازت بذکری اذ اعرضت عنی امائی و شهدت بما نطق به لسانی و اقرت بما نزل فی کتابی یا امّتی محزون مباش از آنچه وارد شد در اول ورود بجن مهدی را فدا نمودیم لامر ما اطّلع به الا الله و آن غصن در ریعان جوانی جان نثار نمود و با کمال نشاط و انبساط قصد بساط دیگر نمود هر نفسی بحجة الله عروج نماید دارای کلّ خیر بوده و هست اگر باثر قلم اعلیٰ فائز شود این نعمتی است باقی و فضلی است ابدی الحمد لله فائز شد بانچه شبه و مانند از برای او نیست امروز نظر بعدم استعداد اهل عالم مقام کلمة الله مستور است قسم بامواج بحر بیان رحمن که بکله یا امّتی معادله نمی نماید آنچه الیوم دیده میشود چه مقدار از امرای ارض و ملکه های عالم بحسرت اصغای یا عبدی و یا امّتی جان دادند و نشنیدند انصاری گوید الهی اگر یچار گوئی بنده من از عرش بگذرد و خنده من و تو مکرر بین کلمه مبارکه فائز شدی مسرور باش حقّ جلّ جلاله امین است امانت خود را بروح و ریحان اخذ فرمود آنچه واقع شد بمقتضیات حکمت بالغه بوده ان اصبری ان ربک هو الصّبار العلیم الحکیم انه لا یضیع اجر الصابین جمیع اماء آن ارض را تکبیر میرسانیم و باستقامت امر مینمائیم



ORIGINAL